

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר:
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, סוּד
יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעִם.
סוּד אֱלוֹהִים שְׁבַעִים פְּנִים
שֶׁהִתְפָּרְשָׁה מִלֵּת בְּרֵאשִׁית
בְּפִרְשָׁה זוֹ.

תקון ראשון

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, זה השער
לה' צדיקים יבאו בו. זהו שער
הצדיקים שיש להם רשות
להפגס לשם, ואחרים ושאינם
צדיקים נדחים משם, בו
רשומים ומצוירים וחקוקים
דמיות של עליונים ותחתונים,
הציוור של אדם רשום שם, והוא
דמות אדם, הרשם של אריה שם
לזמן, ורשם של שור לשמאל,
ורשם של נשר באמצע, וסוד
הדבר - ודמות פניהם פני אדם,
ופני אריה אל הזמן לארבעתם
וכו'. לכל חיה ארבע פנים, אלו
ארבע אותיות של השם הקדוש
של יהו"ה שמאיר בהם. המלך
של כל החיות זה אדם, שהוא
יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה
בחשבון אחד. דמות אדם זו
השכינה הקדושה, שהיא
דמותו.

היא חותם שלו, דמות שלו,
ועליה נאמר שימני כחותם על
לבך. שפך אמרה השכינה, שאף
על גב שאתה תסתלק למעלה
מהעולם, דמותך לא תזוז ממני
לעולם, כמו אותו חותם
שבאותו מקום שנדבק בו רשם
של בעל החותם, לא וזה ממנו
הדמות של החותם להיות ניכר,
ולכן אמרה כנסת ישראל בגלות,
שימני כחותם על לבך, כציוור
התפלין של יד שהן כנגד הלב.
כחותם על זרועך, כמו תפלין
של ראש שתלויים רצועות לכל
הצדדים על הלב והזרוע, ובהן

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים, סוּד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לַהוֹדִיעִם (תהלים כה יד), סוּד אֱלִין אֵינוֹן שְׁבַעִין
אֲנָפִין, דַּאתְפָּרַשׁ מִלֵּת בְּרֵאשִׁית בְּהַאי פְּרִשְׁתָּא.

תקונא קדמאה

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, זה השער ליהו"ה
צדיקים יבאו בו (תהלים קיח ט). דא
איהו תרעא דצדיקיא, דאית לון רשו לאעלא
תמן, ואחרנין ודלאו אינון (דריח ע"א) צדיקיא,
אתדחין מתמן, פה רשימין ומצוירין
ומתחקין דיוקנין דעלאין ותתאין, ציוורא
דאדם רשימא תמן, ואיהו דמות אדם, רשימא
דאריה תמן לימינא, ורשימא דשור לשמאלא,
ורשימא דנשרא באמצעיתא, ורזא דמלה
ודמות פניהם פני אדם, ופני אריה אל הזמן
לארבעתם וכו' (יחזקאל א ט), לכל חיותא ארבע
אנפין, אלין ארבע אתוון דשמא קדישא
דיהו"ה, דנהיר בהון, מלכא דכלהו חיוון דא
אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק
בחשבון חד, דמות אדם דא שכינתא קדישא,
דאיהי דיוקניה.

איהו חותם דיליה, ועלה אתמר (שיר ח
ו) שימני כחותם על לבך, דהכי אמרת
שכינתא, אף על גב דאנת תסתלק לעילא,
דיוקנך לא אתעדי מנאי לעלם, פההוא חותם
דבההוא אתר דאתדבק ביה רשימו דמארי
חותמא, לא אתעדי מניה דיוקנא דחותמא,
לאשתמודעא ביה, ובגין פך אמרה כנסת
ישראל בגלותא, שימני כחותם על לבך,
פרשימו דתפלין דיד דאינון לקבל לבא,
כחותם על זרועך, כתפלין דרישא דאינון
תליין רצועין לכל סטרין על לבא ודרועא,
ובהון אינון רשימין דאינון עמיה דקודשא